

beenen onder hen verflouwen.

III. *Pause.*

11 Stort over hen, Heer, uwe toornigheyt : Omringhtse met uw ongenade krachtigh : Dat niemant in haer steden zy woonachtigh , Maer woest blijven tot in der eeuwigheyt. Want de boose hebben hen niet geschaemt Hem te quellen, dien gy slechts wilt kastijden : Als gy yemant tuchtigh, soo't u betaemt , Dien bespotten sy t'saem met groot verblijden.

12 Vermenight haer sonden, maeckte se beschaemt ; Van uw' goetheyt laetse wesen verfteken ; Haer naem zy uyt 't boeck des levens gestreken ; Laets' onder den vromen niet zijn genaemt. Maer hoewel ick elendigh ben en kranck , Gy sult nochtans mijn troost en toevlucht wesen : Ick sal uwen naem loven met gesanck , Met danckbaerheyt wort gy van my gepresen.

13 Sulcks is den Heer dancklicker t'aller tijt , Dan ossen die klauwen en hoornen dragen : Dit sullen sien d'elendige verlagen , En sullen daer in wesen seer verblijt : Haer hert sal wederom 't leven ontsaen ; Want Godt verhoort den benauwden en armen : Hy sal sijn volck oock niet laten vergaen In den put, maer hem daer over ontfarmen.

14 Gy hemel en aerde prijst sijn goetheyt ; Gy zee en vischen die in 't water leven ; Want Godt wil hem tot Zions hulp begeven, Hy sal Juda bouwen in sekerheyt : Daer sullen wonen Godes knechten al, Ende haer zaet sal alfulcks oock beerven : Een yeder die Godts naem minnen sal , Die sal daer een vry wooninge verwerven.

Den LXX. Psalm.

O Godt, op wien mijn hope staet, Haest u, helpt my, vrijt my van schan-